

jo rent bygget paa Luftkasteller! Det er jo talt hen i Veiret! Det er mig ubegribeligt, at man i sin Forhandling kan fremføre saadanne Fantaster om Tal. Den virkelige Kassebeholdning, den 1ste April skulde afhænge af, hvad de Herrer søgte at negte paa Tillægsbevillingsloven; den ærede Ordfører nævnte gjentagne Gange, at Summen var valgt netop af Hensyn til Deres Afstemning paa Tillægsbevillingsloven. Men den kunne De dog vist ikke negte større Beløb, end der findes paa den. Negt hele Tillægsbevillingsloven, saa er det c. 9—10 Mill. Kr. Sæt, De negtede 10 Mill. Kr.! Vilde det give en forøget Kassebeholdning eller spare 10 Millioner Kroner? Og hvis De endog sparede dem, vilde det saa give en forøget Renteindtægt af 650,000 Kr.? Det var dog en mærkbar Rente af en Kassebeholdning, 6½ pCt.! De sige, det er, fordi de ville nedsætte Militærbevillingerne paa Tillægsbevillingsloven! De kunne jo paa denne ikke spare 10, men kun 9 Millioner, og De kunne for Resten ikke spare dem alle sammen; det er Ting, som De gaa ind paa. Men sæt, at De sparede 10 Millioner, saa ville De sige: Nu have vi stemt for disse Ændringer paa Tillægsbevillingsloven, og altsaa ere de sparede for Statskassen; saa ligge de der, og saa er det Rente deraf. Men her er der to Ting galt. Hvis de laa der, saa fik man ikke 6½ pCt. Rente deraf. Men tillige er det rent fingerede Tal; Pengene ligge der ikke, de ere opbrugte til Fæstningen. Man maa dog være en forunderlig romantisk Sjæl i Behandlingen af Tal paa en Finantslov, naar man i Virkeligheden tror, at de Penge ligger i Kassen, som Ministeriet i Finantsaaret har brugt paa egen Haand til Fæstninger. De gaa da hverken ud fra en virkelig Kassebeholdning eller fra en virkelig Rente. Naar der tales om at vende tilbage til Stillingen 1ste April ifjor, da overse de Herrer, at Folkethingets Afstemning i Fjor var det virkelige Grundlag for Kassebeholdningens Tilvæxt. Have de Herrer glemt Finantsprovisoriets og de dertil knyttede provisoriske Budgetter, som ere os forelagte fra Ministeriets Side i Forbindelse med Provisorierne, saa frist dem op paant. De have fremskillet Understud paa Finantsloven, som er paa Grændsen af 9 Millioner Kr., og saa har Tillægsbevillingen skaffet os andre 9 Millioner Understud, medens den virkelige Kassebeholdnings Status bliver forringet i Aarets Løb med Udgifter til Sernbaner paa ca. 10 Millioner Kroner og ekstraordinære Befæstningsudgifter til ca 8 Millioner Kr., altsaa ca. 18 Millioner Kroner, som ere udløbne om

nogle Dage. Og saa staa de Herrer op og sige, at der virkelig i Statskassen er de 18 Millioner Kr., som ere brugte, og at Renter skal tages af disse Millioner Kroner, det er 650,000 Kr.! Og alt det er fuldstændig virkeligt! Det er ikke fingeret i ringeste Maade! Jeg kan ikke negte, at det minder om Anekdoten om Keiserens nye Klæder. Man mente, han havde virkelige Klæder paa, indtil det ustyrbige Barn saa, at Manden ingen Klæder havde paa, men var splittetnøgen. Saaledes tro vi ogsaa, naar den ærede Ordfører har fremskillet sine Forslag med denne virkelige Kassebeholdning, at det er den bare Fantasi. Det er virkelig ikke grumme behageligt for saglig Behandling, at den ærede Ordfører saaledes lader Fantastien løbe af med sig, saa han tror, der ligger 18 Millioner Kr. mere i Statskassen, end der er den 1ste April, og saa tror, at der er en virkelig Subtægt at beregne af 650,000 Kr. i Rente af denne større Kassebeholdning. Jeg gad saa dog nok vide, paa hvad Side det Fingerede ligger, om det ikke er paa Flertallets Side, som bevæger sig i saadanne Regioner i Stedet for hos os, der tage den nøgne Virkelighed og sige, at de burde have været der, om det end er saa sikkert, som to og to er fire — og det maa Alle, som beskæftige sig med finansielle Sager, kunne regne ud — at de ere der ikke. I Kraft af, at de burde være der — og mange andre Millioner tillige — have vi opstillet denne Protest først skriftlig og gjentage den nu mundtlig. Man siger, det er fingeret — ja, det er en ny Maade at procedere med hinanden paa i Betænkningen. Der pleier ellers Flertallet at sige sine Grunde og Mindretallet sine. Man pleier ellers ikke der at skrive i det Uendelige, men naar det høre Flertal tæler i Betænkningen om det Urimelige af os, saa var der Grund for os til atter at skrive derimod og saa vilde der ingen Gude være paa Betænkningen. Man pleier ellers at lade Enhvers Begrundelse staa hen til den mundtlige Behandling, men vor Begrundelse maa have generet ærede Medlemmer, og derfor have de skrevet disse Linier; men hvor længe det kan hjælpe til at holde Flertallet sammen, det maa jeg overlade til deres egen Overveelse. De Herrer sige, at det ved Vedtagelsen af vort Forslag vilde være umuligt for enhver Regering at tage mod denne Finantslov. Jeg veed saamaad ikke, om det skulde være en Finantsminister mindre muligt at tage mod Finantsloven med det ærede Medlems 650,000 Kr. end med vort Forslag med 1 Mill. Kr. paa! Var jeg provisorisk Finantsminister, vilde jeg sige